

Les Gitanes, una tradició arrelada

LES GITANES SÓN UNA TRADICIÓ MOLT IMPORTANT A LA POBLACIÓ DE LLIÇÀ D'AMUNT. PER AQUEST MOTIU, CADA ANY ENS FEM RESSÒ A LA REVISTA LA PORTADA DEL BALL DE LA RODA, QUE EN AQUESTA OCASIÓ ES VA CELEBRAR EL PASSAT 20 D'ABRIL AL PAVELLÓ D'ESPORTS, AMB LA PARTICIPACIÓ DE L'ORQUESTRA DEKAROS.

La Portada

En concret, a la trobada d'enguany hi van participar les colles de Montmeló, Llinars i Parets, que van estar acompanyades de les de Lliçà d'Amunt (la colla dels Grans, la dels Mitjans i la dels Veterans, sense oblidar als més petits).

Per a tots els que la desconexiu, comentar-vos que la Ballada de la Roda estrena cada any una entrada conjunta de totes les colles. Després, cadascuna d'elles mostra els seus balls, que han estat preparant durant tot el curs.

La trobada de Lliçà d'Amunt encara la recta final de la temporada per a les colles de gitanes, que encara es van reunir el passat 27 d'abril a la Llagosta i a Llinars. De cara als propers dies, concretament l'11 de maig, caldrà parlar encara de l'actuació dels Petits, els Mitjans i els Veterans a Polinyà, mentre que el 25 de maig totes les colles passaran el dia a Montserrat.

Pas endavant

Però paral·lelament a les gitanes, al poble han estat notícia d'altres coses. Per exemple, més d'un centenar de persones van assistir a la inauguració de la nova deixalleria de Palaudàries el passat dissabte 29 de març. Aquesta instal·lació té una superfície de 3.500 m² i dos nivells per facilitar la descàrrega dels residus dels vehicles als contenidors. El seu disseny facilita l'entrada i la sortida tant de vehicles particulars com dels camions per retirar els contenidors plens. Des del punt de vista urbanístic i paisatgístic, la

deixalleria s'ha construït en un terreny d'equipaments que queda protegit visualment del carrer de Palau per una pantalla vegetal. Aquesta instal·lació de recollida selectiva complementarà la que ja funciona al centre des de l'any 1999 i donarà servei a tot el sector occidental del municipi: els barris de Can Salgot, Mas Bo, Can Lledó, Can Roure, Palaudalba i Can Rovira Nou i Can Rovira Vell, amb un volum total de població d'uns 5.000 habitants.

Nou llibre

L'escriptor lliçanenc Lluís Oliván ha tret al mercat el seu cinquè llibre, "Parcel·les habitades", que ha estat publicat per Editorial Columna. Oliván va presentar aquest llibre, el passat dissabte 19 d'abril, a les 20 h, a l'Ateneu L'Aliança, dins del marc de la programació de la Festa de Sant Jordi. En aquest llibre, el narrador, anomenat Claudi, explica, amb humor però amb una certa melancolia, les vides d'uns personatges singulars que han habitat les parcel·les del seu poble.

Oliván ja ha publicat El taxidermista (III Premi Sant Celoni de novel·la breu); El guardián de las hogueras (premi Ciudad de Getafe de novel·la 9); El món líquid (XII Premi Valldaura de novel·la Memorial Pere Calders) i Un pare possible (premi Fiter i Rossell).

Més notícies

El projecte "Acabem d'arribar", dirigit a persones novingudes, es va posar en marxa el 24 de setembre del 2007, amb l'inici de les inscripcions oficials. El propòsit general

d'aquest projecte era el de facilitar l'aprenentatge de la llengua catalana en el nivell més bàsic i proporcionar un coneixement del medi i de l'entorn municipal a les persones novingudes.

El nombre d'inscripcions va ser molt nombrós. Es van iniciar les classes amb 31 alumnes matriculats, restant gent en llista d'espera. Al transcurs del curs van haver-hi algunes baixes i altes amb el resultat final de 25 inscripcions.

L'inici de les classes va ser el 2 d'octubre del 2007. Es feien dues sessions d'una hora i mitja a la setmana dirigides a les classes de català (dimarts i dijous, de 19.30 a 21h) i mitja hora a la setmana (els dijous, de 19 a 19.30h) per estar en contacte directe amb els participants del projecte i proporcionar-los tota la informació per poder fer una bona integració al municipi.

La procedència dels alumnes majoritàriament ha estat boliviana, seguit d'espanyols, xilens, uruguaians, colombians, polacs i russos. Fa més de dos anys que viuen a Lliçà. Hi ha més dones que homes. La franja d'edat estava força repartida, dels 21 als 55 anys. La major part d'ells estaven casats i tenien estudis secundaris i superiors.

Els alumnes que hi han participat han après nocions bàsiques de català amb les quals poden establir cert grau de conversa. Al finalitzar el curs bàsic 1 de català hi ha alumnes que s'han inscrit per assistir al curs bàsic 2 per poder continuar aprenent el català. D'aquesta manera, la regidoria de Serveis Socials, assegura que el primer objectiu d'aprendre un coneixement bàsic de català ha estat assolit.

Al maig, descobrim el municipi

Al terme de Lliçà d'Amunt, i a més de diverses cases pairals, es conserven fins a cinc esglésies. Situada al nucli urbà, la primera d'elles és la parròquia de Sant Julià de Lliçà d'Amunt, esmentada ja l'any 1014, i al voltant la petita Sagrera atapeïda. A l'edat mitjana, l'espai de trenta passes al voltant de l'església esdevien lloc sagrat i protegit -la sagrera- on no es podia robar ni delinquir i on els pagesos podien viure en pau.

En segon lloc, dalt del turó que tanca el nucli urbà per ponent, hi ha la petita capella de Sant Baldiri, del 1727. I més cap a ponent encara, la capella de Sant Valerià, esmentada ja l'any 1094. Ambdues es troben al peu de dos dels grans camins que baixaven de Sant Feliu de Codines a Parets per dalt les carenes.

Si ens encaminem fins a la zona situada entre les valls de Caldes i del Tenes, en l'oasi natural que és la petita vall agrícola de Palaudàries, protegida pel bosc al nord i assetjada per les grans urbanitzacions que l'envolten, hi localitzarem el conjunt monumental de Sant Esteve de Palaudàries, església ja esmentada el 904 com a Palatio Arias. Té un gran campanar i l'única torre-comunidor (lloc des d'on el rector beneïa les collites i conjurava les tempestes) de la vall del Tenes.

Emplaçament històric

Finalment, al nord-est del terme, al peu de l'antiga via romana que anava d'Aquae Calidae (Caldes) a Granularius (Granollers), hi ha la capella típicament romànica de Santa Justa i Santa Rufina, ja esmentada l'any 1072, amb un gran campanar d'espandanya que sembla desproporcionat. L'ermita es troba enmig d'un bosquet d'alzines i envoltada pels camps, i és un dels llocs més màgics i emblemàtics del terme.

Com segur descobrirem en aquesta ruta per terres del municipi de Lliçà d'Amunt, la natura és una de les grans protagonistes del seu territori. En concret, el municipi té tres grans zones encara prou grans, prou homogènies i prou ben conservades com perquè el nou pla general les protegeixi explícitament com a zones no urbanitzables. Aquestes zones són: el rieral agrícola que des de Santa Justa a can Moncau embolcalla el riu Tenes, els turons de secà que envolten l'antic camí de Caldes i el gran corredor forestal que baixa de la serralada pre-litoral, per Palaudàries i can Lledó, fins a Gallecs i la vall del Besòs.

Les gitanes són una tradició arrelada a Lliçà d'Amunt

